

עסקים בכלא

אל שרצ'ר הוא יהודי אמריקאי בעל לב חם. הוא הגיע לפני כשנה וחצי לארץ. חתם הסכם עם מלון פאל (שרתון לשעבר) שעל פיו יקבל ארבעה חדרים במלון לתקופה בת שנתיים, שילם דמי קדימה בסך 150,000 לירות וסכום בן 20,000 לירות לחודש עבור הדירה, והחל מבלה בברכת־השחייה של המלון, בלובי המפואר שלו ובטוילים ברחבי הארץ. שרצ'ר, כפי שהוא מעיד על עצמו, הוא

מבחינה האנושית צריך לעזור לו. בכל פעם שביקרתי אצלו שאלתי במה אני יכול לעזור לו בחוץ". שרצ'ר גם בטוח כי השלטונות ידעו על עזרתו שלו לבן־ציון. לפחות בזמן האחרון, ולא היה איכפת להם. "אני יודע ש לא כל אחד יכול היה לבקר את בן־ציון בכלא. אותי לקח לשם ידיד שלי בשם בנימיני, ונתנו לי גם לשבת עם בן־ציון לבד, בכל פעם כמה זמן שרציתי".

מיכתבים לשרים

מתוך הכלא

רק עתה, לאחר ששוחרר, ברור לחלוטין כי בן־ציון עסק במשך כל חודשי שיבתו מאחרי סורג ובריה בפעולה ענייפה ביותר למען שחרורו ולמען הבטחת הכסף פים והנכסים שיש לו מחוץ לכלא. בכל פעם שמישהו מאנשיו הקרובים, או מחב"ר רי הכנסת של הליכוד היה מעוניין לשוחח עם בן־ציון מבלי לבקר אצלו בכלא ולמר שוך עליידי כך תשומת לב, הוא היה נוגש למישרדו של נציב שירות־הסוהר לשעבר, אריה ניר ז"ל, וגיר היה מתקשר אישית לכלא, בדרך־כלל בשעות הערב, ומורה לקצין התורן של הכלא לקרוא לבן־ציון

בן מיליוני הלירות שהוטל על בן־ציון. לדיברי בן־ציון אין לו רכוש כלל, מלבד חלק זעיר מירושת חותנו נחום זאב וויליאמס, ירושה המוקפאת עכשיו על־פי הוראת כונס הנכסים של בנק ארץ־ישראל—בריטניה, וגם רכוש זה שייך לאשתו מר ניקה. לדיברי בן־ציון, גם אם לא הייתה הירושה מוקפאת אין היא שווה אלא כ־מאה אלף לירות בלבד. אולם בחלקים רחבי בים של הארץ קיימים מגרשים בסדרי גודל של עשרות ומאות דונמים, במקומות יקרים ביותר, השייכים למישפחת בן־ציון העניפה. בין השאר מצויים בחיפה כמה מגרשים בשווי של עשרות מיליוני לירות הרשומים על שמות בני מישפחת בן־ציון, בנייהם אשתו מוניקה, גיסותיו גרטרוד לגדי ושרה לוי ובעליהן הרי לגדי ונחום לוי.

בן־ציון הכחיש כי תרם אי־פעם כספים לחרות או לקרן תלמידי של מיפלגה זו. "אימנם, על פי דיעותי הייתי קרוב לתרום כספים כאלה, אבל לא תרמתי", טען, גיי

בים למי שמכהן כיום כראש הממשלה, מנחם בגין ולשר השיכון לשעבר אברהם עופר ז"ל, החליטה המישטרה להפסיק זאת. ויגל הדליף לבן־ציון כי הסוהר אינו מתיימן ומעביר את המיכתבים לשלטונות, ובן־ציון ניתק את מגעיו עם הסוהר. על פי הודאות מלמעלה הועבר אותו סוהר לתפקיד נחות יותר, מתפקיד של אח־בי בית־החולים היחיד של נציבות בתי־הסוהר בכלא רמלה לתפקיד חובש בכלא חשניהו. כן החלו אלמונים להתנכל לאותו סוהר ולבני מישפחתו.

בן־ציון הכחיש השבוע בפני כתב העולם הזה כי שלח, או ניסה לשלוח מיכתבים לאישים אלה, וטען כי המגע היחידי שלו עם ראש־הממשלה מנחם בגין היה מיכתב תודה שלח בן־ציון לבגין לאחר כבלת החנינה.

אין ספק כי כדי להקל על ראש הממי שלח לפעול למען החנינה לבן־ציון היה על בן־ציון לעזור לראש הממשלה. אחד משכניו למיטה של בן־ציון בכלא רמלה,

הפרט שהועלם מעיני הציבור:

בן־ציון הוא מחותנו של הד"ר ישראל

שייב - ידיו מנוער של מנחם בגין,

שרוה"מ קשור עמו במעורבות רגשית

לטלפון ולאפשר לו לדבר. יודע לפחות על מקרה אחד של מי שהיה חבר־כנסת של הליכוד אשר ערך שיחות טלפון כאלה עם בן־ציון.

לפני כמה שבועות פורסם בעיתונות כי היועץ המישפטי לשעבר, מי ש־כיום שופט עליון, מאיר שמגר, עיכב את ההליכים במישפט נגד בן־ציון שבו הוא שם בן־ציון בניסיון לשחד סוהר כדי ש־יעביר מיכתבים לאשתו של בן־ציון, בי ניגוד להוראות. גירסת בן־ציון על פרשה זו פשוטה: "ביקשתי מסוהר שיעמו הת־יידתי ושעשיתי לו שירותים, להעביר פעמיים מיכתבים לאשתי. עשיתי זאת מום שהגיע אלי ידיעות שאמי וזכרונוה לברכה שהיתה או עדיין בחיים, חולה אנושה ורציתי לדעת מה מצבה. נתתי לסוהר שני פתקים, אשר עבורם היה צריך לשלם לו סך בן 200 לירות עבור מוגנת מיוחדת מביתי בת־לאבוב לביתו בגבעתי־שמואל, ליד כביש גתה. זה לא היה שוחד, אלא כיסוי הוצאות".

אתו סוהר דיווח לממונים עליו, וכן לנציב־משנה בנימין ויגל, על המיכתבים וקיבל הנחיות לצלמם ולהעביר אותם לתעודתם.

אולם מה שלא היה ידוע הוא כי בן־ציון שלח מיכתבים, שגם הם נתפסו על־ידי המישטרה וצולמו, לשרה של אישים פוליטיים. לארבעה אנשי ליכוד ומפד"ל שהם כיום שרים נשלחו מיכתבים ובהם הוראות ובקשות, חלקן כתוב בקוד, שנגר עו כולם לפעילות לשחרורו של בן־ציון. אישים אלה הם השרים יגאל הורביץ ויצחק מודעי מהליכוד, ונבולין המר ואהרון אבו־חצירה מהמפד"ל. רק כאשר ביקש בן־ציון להעביר מיכתב

יהודי פעיל ביותר. "אני לא יכול לשבת בשקט בלי לעשות ביונס", אמר השבוע לכתב העולם הזה. את הונו הרב עשה שרצ'ר לפי דבריו בעסקים שונים, ביניהם ייבוא וייצוא לארצות שונות. את מהות הייבוא והייצוא סירב לפרט.

מכרו של שרצ'ר לא הצליחו להבין כיצד יושב איש העסקים הפעלתן במשך שנה וחצי בבית־מלון מבלי לעשות עסקים. רק מעטים ביניהם יודעים כי שרצ'ר עוסק בדבר חשוב ביותר: ביהושע בן־ציון.

השמעה ספרה כי שרצ'ר היה האיש של בן־ציון בחוץ, כל זמן שבן־ציון ישב בכלא. עליפי הוראות שהיה מוסר לשרצ'ר בעל־פה, כאשר זה היה מבקר אצלו או עליפי פיתקאות שהצליח יהושע בן־ציון להבריח מהכלא היה שרצ'ר משלם לאנשים שונים כספים שעשויים היו לעזור לבן־ציון במערכת הכבדה אשר ניהל מתוך כותלי בית הכלא למען שחרורו.

בן־ציון מכחיש את הקשר העיסקי בינו לבין שרצ'ר. "אני מכיר את שרצ'ר רק שלוש שנים, הוא קרוב־מישפחה של ידיד שלי, הוא לא עשה למעני כלום, בסך הכל הוא ביקר אצלי בכלא פעמיים", טען השבוע. שרצ'ר אינו מוכן לאשר או להכחיש את העובדה שהוא נתן שירותים לבן־ציון, אך הגירסה שלו לגבי מהות היחסים שלו עם בן־ציון שונה לחלוטין: "בן־ידדו של אשתי, שהוא הבן של הד"ר אלדד־שייב, נשוי לבתי של בן־ציון, או אנחנו קרובי מישפחה. הייתי אצלו כמה פעמים בכלא, יותר מפעמיים, ושוחחנו ארוכות. ראיתי כמה שזאא מיסכן, לא מעניין אותי מה הוא עשה. אני חושב שהוא לא כזה גנב גדול כמו שאומרים עליו אבל הבנתי ש־

בן־ציון ואשתו מוניקה בביתם רשת של מחויבות

סיו, הרי לגדי ונחום לוי אינם מקורבים לחוגי ארץ־ישראל השלמה או, כפי שבן־ציון עצמו הגדיר זאת השבוע: "הם אפילו הפוכים בדעותיהם". אך למרות זאת, קיבץ לה קרן תלמידי תרומות בסדר גודל של לפחות רבע־מיליון לירות מאחד הגיסים או משניהם. אם אכן מרוחקים אלה בדי־עזתיהם מחרות, ברור כי הכספים נתרמו על־ידי בן־ציון עצמו, שלא רצה כי דבר תרומתו ייודע אי־פעם ברבים.

ייתכן אימנם כי החנינה, שניתנה בהמ"לצת ראש הממשלה מנחם בגין ליהושע בן־ציון נבעה מטעמים האמאניטריים גרידא, כפי שטען ראש הממשלה בלהט רב, אך ברור בהחלט כי היחסים בין בן־ציון לבין מנחם בגין ואישים אחרים בליכוד ובמפד"ל היו הדוקים ביותר. זאת גם ניתן להבין מתוך נוסח המכתבים שניסה בן־ציון להבריח לשרי הליכוד והמפד"ל. הגוסס מעיד לא רק על בקשה ותחיה לעזרה, אלא גם כולל הנחיות והוראות כיצד לפעול ועם מי לדבר.

אין ספק שבן־ציון הצליח לטוות רשת כבדה ביותר בעת שישב בבית־הכלא, רשת של מחויבות כלפיו, רשת כחש, זיוף ומירמה שלא הותירה לראש הממשלה ברירה אלא להעניק לו את החנינה.

המקום שבו בילה בן־ציון את מרבית חודשי מאסרו, הוא ד.ש. (שמו המלא שמור במערכת), הנמצא עדיין במאסר, הצהיר השבוע כי הוא היה נתון מהשתן שלו ל־בן־ציון כדי שהלה ימסור אותו לרופאים שבדקו אותו. ד.ש. הוא חולה סכרת, בי־דרגה גבוהה ביותר של המחלה, ובכל פעם שבן־ציון נדרש לתת מהשתן שלו לבדיקת קות, היה משתמש בשתן של ד.ש. אותו אסיר אף יודע לספר, מה שהיה ידוע לכל שוכני בית־החולים של כלא רמלה כי בן־ציון היה זורק את כל הגוליות שקיבל מהרופאים, וזאת כדי להתמיר את מחלרו תיו ולהביא לשיחרורו של מוקדם.

בן־ציון הכחיש השבוע מכל וכל את העדות הזו, וטען כי החובשים והאחים היו בודקים בפיו אם בלע את הגוליות שהיו נותנים לו. טענה זו שלח הוכחה השבוע על־ידי עובדים בבית־החולים של כלא רמלה.

תרומה לקרן

דרך הגופים

אחת הבעיות שיעמדו עתה לפני השלטונות היא בעיית הקנס הכספי